

Україна
Донецький окружний адміністративний суд

Р І Ш Е Н Н Я
І М Е Н Е М У К Р А І Н И

06 червня 2022 року

Справа №200/18999/21

приміщення суду за адресою: 84122, м.Слов'янськ, вул. Добровольського, 1

Донецький окружний адміністративний суд у складі: головуючого судді – Стойки В.В., розглянувши за правилами спрощеного позовного провадження без повідомлення учасників справи (у письмовому провадженні) адміністративну справу за позовом Ганжа Петра Володимировича (ПІН 1808406731, в. Центральна, б. 13, смт. Райгородок) до Управління соціального захисту населення Краматорської міської ради Донецької області (ЄДРПОУ: 25953617, юридична адреса: Донецька область. м. Краматорськ, вул. Героїв Небесної Сотні, 23) про визнання протиправними дій, зобов'язання вчинити певні дії,-

В С Т А Н О В И В:

Ганжа Петро Володимирович звернувся до Донецького окружного адміністративного суду з позовом до Управління праці та соціального захисту населення Краматорської міської ради міської ради про визнання протиправною бездіяльності щодо перерахунку, ненарахування та невиконання щорічної разової грошової допомоги до 05 травня за 2021 рік у розмірі восьми мінімальних пенсій за віком та стягнення недоплаченої суми щорічної разової грошової допомоги до 05 травня за 2021 року згідно зі ст. 13 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» у розмірі 10462,00 грн. Позивач в обґрунтування позову зазначив, що є особою з інвалідністю 2 групи, перебуває на обліку в Управлінні праці та соціального захисту населення Краматорської міської ради і має право на пільги, встановлені законодавством України для ветеранів війни - осіб з інвалідністю внаслідок війни, а отже, і на нарахування та виплату разової грошової допомоги до п'ятого травня кожного року у розмірі 8-ми мінімальних пенсій за віком відповідно до Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» та рішення Конституційного Суду України від 27.02.2020 по справі № 3-р/2020. Не зважаючи на це, відповідачем у 2021 році, з посиланням на постанову Кабінету Міністрів України від 08.04.2021 № 325 «Деякі питання виплати разової грошової допомоги, передбаченої Законами України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» і «Про жертви нацистських переслідувань», виплачено допомогу не в повному обсязі.

Вважає таку бездіяльність відповідача протиправною і такою, що порушує його конституційні права, у зв'язку з чим звернувся до суду з даним позовом.

Відповідач відзив на позовну заяву не надав.

Ухвалою Донецького окружного адміністративного суду від 17.01.2022 року відкрито провадження в адміністративній справі за правилами спрощеного позовного провадження без повідомлення учасників справи (у письмовому провадженні).

У зв'язку з військовою агресією Російської Федерації проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України Указом Президента України від 24.02.2022 № 64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні», затвердженого Законом

України “Про затвердження Указу Президента України “Про введення воєнного стану в Україні” від 24.02.2022 № 2102-ІХ, введено в Україні воєнний стан із 05 години 30 хвилин 24.02.2022 строком на 30 діб.

Указом Президента України від 14.03.2022 № 133/2022, затвердженим Законом України від 15.03.2022 № 2119-ІХ, у зв'язку з триваючою широкомасштабною збройною агресією Російської Федерації проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, строк дії воєнного стану в Україні продовжено ще на 30 діб, тобто до 25.04.2022.

21.04.2022 на засіданні Верховної Ради України ухвалено Закон про затвердження Указу Президента України від 18.04.2022 № 259 “Про продовження строку дії воєнного стану в Україні”.

Цим Указом передбачено продовження строку дії воєнного стану в Україні з 05 години 30 хвилин 25.04.2022 на 30 діб.

Указом Президента України від 18.05.2022, затвердженим Верховною Радою України (законопроекти №7389 та №7390), продовжено строк дії воєнного стану із 25 травня 2022 на 90 діб (тобто до 23 серпня 2022).

Донецький окружний адміністративний суд продовжує свою роботу у дистанційному режимі.

Відповідно до ч. 9 ст. 205 Кодексу адміністративного судочинства України якщо немає перешкод для розгляду справи у судовому засіданні, визначених цією статтею, але всі учасники справи не з'явилися у судові засідання, хоча і були належним чином повідомлені про дату, час і місце судового розгляду, суд має право розглянути справу у письмовому провадженні у разі відсутності потреби заслухати свідка чи експерта.

Згідно ч. 4 ст. 243 Кодексу адміністративного судочинства України судові рішення, постановлені у письмовому провадженні, повинні бути складені у повному обсязі не пізніше закінчення встановлених цим Кодексом строків розгляду відповідної справи, заяви або клопотання.

Приписами частини 5 статті 250 Кодексу адміністративного судочинства України визначено, що датою ухвалення судового рішення є дата його проголошення (незалежно від того, яке рішення проголошено - повне чи скорочене). Датою ухвалення судового рішення в порядку письмового провадження є дата складення повного судового рішення.

Враховуючи наведене, суд розглядає позовну заяву в порядку письмового провадження на підставі наявних у ній доказів.

Відповідно до статті 258 КАС України суд розглядає справи за правилами спрощеного позовного провадження протягом розумного строку, але не більше шістдесяті днів із дня відкриття провадження у справі.

Перевіривши матеріали справи, вирішивши питання, чи мали місце обставини, якими обґрунтовувалися вимоги, та якими доказами вони підтверджуються, чи є інші фактичні дані, які мають значення для вирішення справи, та докази на їх підтвердження, яку правову норму належить застосувати до цих правовідносин, суд встановив наступне.

Позивач - Ганжа Петро Володимирович, ІПН 1808406731, в. Центральна, б. 13, смт. Райгородок. Відповідно до посвідчення серії 011254 від 03.04.2019 позивач є особою з інвалідністю 2 групи і має право на пільги, встановлені законодавством України для ветеранів війни - інвалідів війни.

Відповідач в даних правовідносинах є суб'єктом владних повноважень у відповідності до приписів п. 7 ч. 1 ст. 4 КАС України.

Як вбачається з матеріалів справи нараховано та виплачено 3906,00 грн. щорічної разової грошової допомоги до 5 травня за 2021 рік згідно Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту».

Листом від 09.07.2021 № Г-0004-5.1-1.7 Управління праці та соціального захисту населення Краматорської міської ради з посиланням на Закон України «Про статус ветеранів

війни, гарантії їх соціального захисту» та постанову Кабінету Міністрів України від 08.04.2021 № 325 «Деякі питання виплати разової грошової допомоги, передбаченої Законами України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» і «Про жертви нацистських переслідувань» повідомило, що разова грошова допомога до 5 травня за 2021 рік була призначена та виплачена відповідно до чинного законодавства у розмірі 3906,00 грн.

Позивач, не погоджуючись з сумою такої разової грошової допомоги, вважаючи, що вона повинна бути йому виплачена в розмірі 8-ми мінімальних пенсій, звернувся до суду з даним адміністративним позовом.

Проаналізувавши встановлені обставини справи та норми законодавства України, яке регулює спірні правовідносини, суд вважає позовну заяву такою, що підлягає задоволенню, з наступних підстав.

Частиною другою статті 19 Конституції України встановлено, що органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

За приписами п. 6 ч. 1 ст. 92 Конституції України основи соціального захисту, форми і види пенсійного забезпечення визначаються виключно законами України.

Відносини з приводу соціального захисту ветеранів війни як особливої окремої категорії громадян унормовані, насамперед, приписами Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» від 22 жовтня 1993 року № 3551-ХІІ (зі змінами та доповненнями), який забезпечує створення належних умов для їх життєзабезпечення, сприяє формуванню в суспільстві шанобливого ставлення до них.

Пільги особам з інвалідністю внаслідок війни встановлені статтею 13 вказаного Закону.

Законом України «Про внесення змін до Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» від 25.12.1998 статтю 13 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» було доповнено частиною четвертою такого змісту:

«Щорічно до 5 травня інвалідам війни виплачується разова грошова допомога у розмірах: інвалідам І групи - десять мінімальних пенсій за віком; ІІ групи - вісім мінімальних пенсій за віком; ІІІ групи - сім мінімальних пенсій за віком».

Пунктом 20 Розділу ІІ Закону України «Про державний бюджет України на 2008 рік» згадану вище норму права викладено в такій редакції:

«Щорічно до 5 травня інвалідам війни виплачується разова грошова допомога у розмірах, які визначаються Кабінетом Міністрів України в межах бюджетних призначень, встановлених законом про Державний бюджет України».

У подальшому рішенням Конституційного Суду України від 22.05.2008 №10-рп/2008 визнано неконституційними зокрема положення статті 67 розділу І, пунктів 2-4, 6-8, 10-18, підпункту 7 пункту 19, пунктів 20-22, 24-34, підпунктів 1-6, 8-12 пункту 35, пунктів 36-100 розділу ІІ «Внесення змін до деяких законодавчих актів України» та пункту 3 розділу ІІІ «Прикінцеві положення» Закону України «Про Державний бюджет України на 2008 рік та про внесення змін до деяких законодавчих актів України».

Відповідно до ч. 2 ст. 152 Конституції України закони, інші акти або їх окремі положення, що визнані неконституційними, втрачають чинність з дня ухвалення Конституційним Судом України рішення про їх неконституційність, якщо інше не встановлено самим рішенням, але не раніше дня його ухвалення.

Таким чином, на момент нарахування і виплати у квітні 2021 року позивачу одноразової грошової допомоги діяла ст. 13 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» у редакції Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» від 25.12.1998, яка передбачала розмір допомоги до 5 травня для осіб з інвалідністю 2 групи - 8 мінімальних

пенсій за віком.

Поряд із цим, законодавцем правовідносини щодо нарахування, виплати та розмірів одноразової грошової допомоги до 5 травня були з 01.01.2015 також врегульовані пунктом 26 розділу VI Бюджетного кодексу України.

Відповідно до пункту 26 розділу VI Бюджетного кодексу України було визначено, зокрема, що норми і положення статей 12, 13, 14, 15 та 16 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» застосовуються у порядку та розмірах, встановлених Кабінетом Міністрів України, виходячи з наявних фінансових ресурсів державного і місцевого бюджетів та бюджетів фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування.

Тобто, Кабінету Міністрів України були делеговані повноваження встановлювати зокрема розмір разової грошової допомоги до 5 травня.

На реалізацію приписів цієї норми закону Кабінетом Міністрів України прийнято постанову від 08.04.2021 №325 «Деякі питання виплати разової грошової допомоги, передбаченої Законами України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» і «Про жертви нацистських переслідувань», де передбачено, що регіональними органами соціального захисту населення, місцевими органами соціального захисту населення, центрами по нарахуванню та здійсненню соціальних виплат, перераховуються кошти за місцем отримання пенсії або щомісячного довічного грошового утримання через відділення організації, що здійснює виплату і доставку пенсій та грошової допомоги за місцем фактичного проживання, або на поточні рахунки уповноваженого банку (особам, які не є пенсіонерами, - за місцем їх проживання чи одержання грошового утримання) у таких розмірах : особам з інвалідністю внаслідок війни та колишнім малолітнім (яким на момент ув'язнення не виповнилося 14 років) в'язням концентраційних таборів, гетто та інших місць примусового тримання, визнаним особами з інвалідністю внаслідок загального захворювання, трудового каліцтва та з інших причин: I групи - 4421,00 гривень; II групи - 3906,00 гривень; III групи - 3391,00 гривень.

Згідно рішення Конституційного Суду України від 27.02.2020 у справі 1-247/2018(3393/18) визнано таким, що не відповідає Конституції України, окреме положення пункту 26 розділу VI Прикінцеві та перехідні положення Бюджетного кодексу України у частині, яка передбачає, що норми і положення статей 12, 13, 14, 15 та 16 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» від 22 жовтня 1993 року № 3551-ХІІ (далі - Закон № 3551) застосовуються у порядку та розмірах, встановлених Кабінетом Міністрів України, виходячи з наявних фінансових ресурсів державного і місцевого бюджетів та бюджетів фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування.

Згідно тексту вказаного рішення Конституційного Суду України від 27.02.2020 судом встановлено, що в Основному Законі України передбачено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою (стаття 1); права і свободи людини та їх гарантії визначають зміст і спрямованість діяльності держави, держава відповідає перед людиною за свою діяльність, утвердження і забезпечення прав і свобод людини є головним обов'язком держави (частина друга статті 3).

Згідно з Основним Законом України Державний бюджет України і бюджетна система України встановлюються виключно законами України (пункт 1 частини другої статті 92). Такими законами є закони України про Державний бюджет України на кожний рік і Кодекс.

У преамбулі Кодексу зазначено, що Кодексом визначаються правові засади функціонування бюджетної системи України, її принципи, основи бюджетного процесу і міжбюджетних відносин та відповідальність за порушення бюджетного законодавства. Кодексом регулюються відносини, що виникають у процесі складання, розгляду, затвердження, виконання бюджетів, звітування про їх виконання та контролю за дотриманням бюджетного законодавства, і питання відповідальності за порушення

бюджетного законодавства, а також визначаються правові засади утворення та погашення державного і місцевого боргу (стаття 1 Кодексу).

Відповідно до підпункту 5 пункту 63 розділу I Закону № 79 розділ VI «Прикінцеві та перехідні положення» Кодексу було доповнено, зокрема, пунктом 26, яким передбачено, що окремі положення ряду законів України, в тому числі й Закону № 3551, застосовуються у порядку та розмірах, встановлених Кабінетом Міністрів України, виходячи з наявних фінансових ресурсів державного і місцевого бюджетів та бюджетів фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування.

Вказаними положеннями Закону № 3551 передбачено пільги учасникам бойових дій та особам, прирівняним до них (стаття 12), особам з інвалідністю внаслідок війни (стаття 13), учасникам війни (стаття 14), особам, на яких поширюється чинність Закону №3551 (стаття 15), особам, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною (стаття 16).

За юридичною позицією Конституційного Суду України «встановлення пільг ветеранам війни, особам, на яких поширюється чинність Закону № 3551, є одним із засобів реалізації державою конституційного обов'язку щодо забезпечення соціального захисту осіб, які захищали Батьківщину, її суверенітет і територіальну цілісність, та членів їхніх сімей. Держава не може в односторонньому порядку відмовитися від зобов'язання щодо соціального захисту осіб, які вже виконали свій обов'язок перед державою щодо захисту її суверенітету і територіальної цілісності. Невиконання державою соціальних зобов'язань щодо ветеранів війни, осіб, на яких поширюється чинність Закону № 3551, підриває довіру до держави... Соціальний захист ветеранів війни, осіб, на яких поширюється чинність Закону № 3551, спрямований на забезпечення їм достатнього життєвого рівня. Обмеження або скасування пільг для ветеранів війни, осіб, на яких поширюється чинність Закону № 3551, без рівноцінної їх заміни чи компенсації є порушенням зобов'язань держави щодо соціального захисту осіб, які захищали Вітчизну, та членів їхніх сімей. У разі зміни правового регулювання набуті вказаними особами пільги чи інші гарантії соціального захисту повинні бути збережені із забезпеченням можливості їх реалізації. Обмеження або скасування таких пільг, інших гарантій соціального захисту можливе лише у разі запровадження рівноцінних або більш сприятливих умов соціального захисту» (абзаци другий, третій пункту 5 мотивувальної частини Рішення від 18 грудня 2018 року № 12-р/2018).

Конституційний Суд України звернув увагу, що предмет регулювання Кодексу, так само як і предмет регулювання законів України про Державний бюджет України на кожний рік, є спеціальним, обумовленим положеннями пункту 1 частини другої статті 92 Основного Закону України.

Конституційний Суд України у своєму Рішенні від 22 травня 2008 року № 10-рп/2008 наголошував на тому, що «законом про Держбюджет не можна вносити зміни до інших законів, зупиняти їх дію чи скасовувати їх, оскільки з об'єктивних причин це створює протиріччя у законодавстві, і як наслідок - скасування та обмеження прав і свобод людини і громадянина. У разі необхідності зупинення дії законів, внесення до них змін і доповнень, визнання їх нечинними мають використовуватися окремі закони» (абзаци третій, четвертий підпункту 5.4 пункту 5 мотивувальної частини).

Таким чином, виходячи з того, що предмет регулювання Кодексу, так само як і предмет регулювання законів України про Державний бюджет України на кожний рік, є спеціальним, обумовленим положеннями пункту 1 частини другої статті 92 Основного Закону України, Конституційний Суд України дійшов висновку, що Кодексом не можна вносити зміни до інших законів України, зупиняти їх дію чи скасовувати їх, а також встановлювати інше (додаткове) законодавче регулювання відносин, відмінне від того, що є предметом спеціального регулювання іншими законами України.

Конституційний Суд України дійшов також висновку, що встановлення пунктом 26 розділу VI «Прикінцеві та перехідні положення» Кодексу іншого, ніж у статтях 12, 13, 14, 15

та 16 Закону № 3551, законодавчого регулювання відносин у сфері надання пільг ветеранам війни спричиняє юридичну невизначеність при застосуванні зазначених норм Кодексу та Закону № 3551, що суперечить принципу верховенства права, встановленому статтею 8 Конституції України.

За положеннями ст. 152 Конституції України закони та інші акти за рішенням Конституційного Суду України визнаються неконституційними повністю чи в окремій частині, якщо вони не відповідають Конституції України або якщо була порушена встановлена Конституцією України процедура їх розгляду, ухвалення або набрання ними чинності.

Закони, інші акти або їх окремі положення, що визнані неконституційними, втрачають чинність з дня ухвалення Конституційним Судом України рішення про їх неконституційність, якщо інше не встановлено самим рішенням, але не раніше дня його ухвалення.

Таким чином, на час виникнення спірних відносин Рішенням Конституційного Суду України від 27 лютого 2020 року № 3-р/2020 відновлено дію частини п'ятої статті 13 Закону № 3551-ХІІ у редакції Закону № 367-ХІV, згідно з якою щорічно до 5 травня інвалідам війни виплачується разова грошова допомога у розмірах: інвалідам І групи - десять мінімальних пенсій за віком; ІІ групи - вісім мінімальних пенсій за віком; ІІІ групи - сім мінімальних пенсій за віком.

Водночас Кабінет Міністрів України у Постанові № 325 установив, що у 2021 році виплата разової грошової допомоги до 5 травня, передбаченої Законом № 3551-ХІІ, особам з інвалідністю внаслідок війни ІІ групи здійснюється у розмірі 3906,00 грн., тобто у розмірі меншому, ніж це передбачено частиною п'ятою статті 13 цього Закону.

Отже, на час виплати позивачу у квітні 2021 року щорічної разової грошової допомоги до 5 травня одночасно діяли Закон № 3551-ХІІ і Постанова № 325.

Виходячи із визначених у частині четвертій статті 7 КАС України загальних засад пріоритетності законів над підзаконними актами, для визначення розміру разової грошової допомоги особам з інвалідністю внаслідок війни у 2021 році слід застосовувати не Постанову № 325, а Закон № 3551-ХІІ, який має вищу юридичну силу.

Враховуючи викладене, суд приходять до висновку, що разова грошова допомога до 5 травня у 2021 році повинна виплачуватися особам з інвалідністю внаслідок війни у розмірі, встановленому частиною п'ятою статті 13 Закону № 3551-ХІІ у редакції Закону № 367-ХІV.

Таким чином, з 27.02.2020 позивач набув право на соціальне забезпечення у порядку редакції Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» від 25.12.1998 №367-ХІV, яка передбачала розмір допомоги до 5 травня для осіб з інвалідністю ІІ групи внаслідок війни - вісім мінімальних пенсій за віком.

Відповідні висновки щодо застосування норм права викладено у рішенні Верховного Суду від 29.09.2020 у зразковій справі №440/2722/20, яке залишено без змін постановою Великої Палати Верховного Суду від 13.01.2021.

При цьому суд враховує, що ця справа не є типовою справою у розумінні пункту 21 частини першої статті 4 КАС України відповідно до обставин, викладених у рішенні Верховного Суду від 29.09.2020 у зразковій справі №440/2722/20. Однак, висновки Верховного Суду (зокрема, Великої Палати Верховного Суду, викладені у постанові від 13.01.2021) у справі №440/2722/20 враховані судом під час розгляду цієї справи в силу частини п'ятої статті 242 КАС України, якою встановлено, що при виборі і застосуванні норми права до спірних відносин суд враховує висновки щодо застосування норм права, викладені в постановах Верховного Суду.

Відповідно до частини першої статті 28 Закону України від 09 липня 2003 року №1058-ІV «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» мінімальний розмір пенсії за віком встановлюється в розмірі прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність, визначеного законом.

Крім того, статтею 17-1 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» (у редакції, чинній на час виникнення спірних правовідносин) передбачено, що щорічну виплату разової грошової допомоги до 5 травня в розмірах, передбачених статтями 12 - 16 цього Закону, здійснюють центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері соціального захисту населення, через відділення зв'язку або через установи банків (шляхом перерахування на особовий рахунок отримувача) пенсіонерам - за місцем отримання пенсії, а особам, які не є пенсіонерами, - за місцем їх проживання чи одержання грошового утримання.

Відповідно до пункту 1 Положення про Міністерство соціальної політики України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 17 червня 2015 року № 423, Міністерство соціальної політики України (Мінсоцполітики) є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України і який забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері соціальної політики, загальнообов'язкового державного соціального та пенсійного страхування, соціального захисту, волонтерської діяльності, з питань сім'ї та дітей, оздоровлення та відпочинку дітей, усиновлення та захисту прав дітей, запобігання насильству в сім'ї, протидії торгівлі людьми, відновлення прав осіб, депортованих за національною ознакою, а також забезпечує формування та реалізацію державної політики щодо пенсійного забезпечення та ведення обліку осіб, які підлягають загальнообов'язковому державному соціальному страхуванню, соціального захисту ветеранів війни та осіб, на яких поширюється дія Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» в частині організації виплати їм разової грошової допомоги, соціальної та професійної адаптації військовослужбовців, які звільняються, осіб, звільнених з військової служби, у сфері здійснення державного нагляду та контролю за додержанням вимог законодавства про загальнообов'язкове державне соціальне страхування в частині призначення, нарахування та виплати допомоги, компенсацій, надання соціальних послуг та інших видів матеріального забезпечення з метою дотримання прав і гарантій застрахованих осіб, у сфері здійснення державного контролю за додержанням вимог законодавства під час надання соціальної підтримки та з питань захисту прав дітей.

Згідно із підпунктом 41 пункту 4 вказаного Положення Мінсоцполітики відповідно до покладених на нього завдань організовує виплату до 5 травня разової грошової допомоги ветеранам війни, особам, на яких поширюється дія Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту».

Міністерство соціальної політики перераховує кошти регіональним органам соціального захисту населення, які розподіляють їх між районними органами соціального захисту населення, центрами по нарахуванню та здійсненню соціальних виплат, які і здійснюють безпосередню виплату щорічної разової грошової допомоги учасникам бойових дій.

Отже, органом, уповноваженим здійснювати виплату позивачу разової щорічної грошової допомоги до 5 травня, є Управління праці та соціального захисту населення Краматорської міської ради.

В силу Закону України «Про Державний бюджет на 2021 рік» мінімальна пенсія з 01 січня 2021 року складає 1769,00 грн., а тому щорічна разова грошова допомога до 5 травня у 2021 році позивачу мала бути виплачена в розмірі 14 152,00 грн. (1769,00 грн. x 8).

Натомість, судом встановлено, що позивач отримав зазначену соціальну виплату в розмірі 3906,00 грн.

Сума недоотриманих позивачем коштів становить 10 246,00 грн. Виплата позивачу в 2021 році разової грошової допомоги у сумі 3906,00 грн. не відповідає статті 13 Закону №3551-ХІІ та свідчить про порушення його прав на отримання такої допомоги у належному розмірі.

Згідно з частиною першою статті 2 Кодексу адміністративного судочинства

України завданням адміністративного судочинства є справедливе, неупереджене та своєчасне вирішення судом спорів у сфері публічно-правових відносин з метою ефективного захисту прав, свобод та інтересів фізичних осіб, прав та інтересів юридичних осіб від порушень з боку суб'єктів владних повноважень.

Критерії законності волевиявлення суб'єкта владних повноважень викладені у приписах частини другої статті 2 Кодексу адміністративного судочинства України і обов'язок доведення факту дотримання цих критеріїв покладений на такого суб'єкта частиною другою статті 77 Кодексу адміністративного судочинства України.

Разом із тим, відповідачем не надано доказів на підтвердження обґрунтованості розміру виплаченої позивачу щорічної разової допомоги до 5 травня.

Згідно з ч. 1 ст. 77 КАС України кожна сторона повинна довести ті обставини, на яких ґрунтуються її вимоги та заперечення, крім випадків, встановлених статтею 78 цього Кодексу.

Відповідно до ч. 2 ст. 77 КАС України в адміністративних справах про протиправність рішень, дій чи бездіяльності суб'єкта владних повноважень обов'язок щодо доказування правомірності свого рішення, дії чи бездіяльності покладається на відповідача.

Таким чином, враховуючи вищенаведене, суд приходять до висновку, що відповідачем не доведено правомірність дій щодо невиклати позивачу разової грошової допомоги до 5 травня за 2021 рік у розмірі, передбаченому Законом України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» від 25.12.1998 №367-XIV, а отже позов підлягає задоволенню.

Керуючись статтями 2, 7, 9, 77, 139, 243-246, 263, 382 Кодексу адміністративного судочинства України, суд, -

ВИРІШИВ:

Адміністративний позов Ганжа Петра Володимировича (ПІН 1808406731, в. Центральна, б. 13, смт. Райгородок) до Управління соціального захисту населення Краматорської міської ради Донецької області (ЄДРПОУ: 25953617, юридична адреса: Донецька область. м. Краматорськ, вул. Героїв Небесної Сотні, 23) про визнання протиправними дій, зобов'язання вчинити певні дії, - задовольнити.

Визнати протиправною бездіяльність Управління праці та соціального захисту населення Краматорської міської ради (ЄДРПОУ 25953617; 84333, Донецька обл., м.Краматорськ, вул. Героїв Небесної Сотні, буд. 23) щодо нарахування та виплати Ганжа Петру Володимировичу (ПІН 1808406731, в. Центральна, б. 13, смт. Райгородок) щорічної разової грошової допомоги до 5 травня за 2021 рік у розмірі восьми мінімальних пенсій за віком.

Стягнути з Управління праці та соціального захисту населення Краматорської міської ради (ЄДРПОУ 25953617; 84333, Донецька обл., м. Краматорськ, вул. Героїв Небесної Сотні, буд. 23) на користь Ганжа Петра Володимировича (ПІН 1808406731, в. Центральна, б. 13, смт. Райгородок) недоплачену грошову допомогу до 5 травня за 2021 рік у розмірі 10 246 (десять тисяч двісті сорок шість) грн. 00 коп.

Рішення може бути оскаржено в апеляційному порядку до Першого апеляційного адміністративного суду шляхом подачі апеляційної скарги протягом тридцяти днів з дня складення повного судового рішення.

Рішення суду набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги всіма учасниками справи, якщо апеляційну скаргу не було подано.

У разі подання апеляційної скарги рішення, якщо його не скасовано, набирає законної сили після повернення апеляційної скарги, відмови у відкритті чи закриття апеляційного провадження або прийняття постанови судом апеляційної інстанції за наслідками апеляційного перегляду.

Суддя

В.В. Стойка

*306*5269193*1*2*

**ЗГІДНО З
ОРИГІНАЛОМ**

07.06.2022
Секретар судового засідання
Серих М.Ю.

306*5269193*1*2*